

Ο Επίσκοπος Λαμψάκου Μακάριος στο Ιβηριτικό Κελλίον Αγίας Άννης Καρεών

/ [Πεμπτούσία](#)

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και Μνημόσυνον από τον Θεοφιλέστατον Επίσκοπον Λαμψάκου κ. Μακάριον, επί τη ανακομιδή των οστέων του Ιεροδιακόνου Θεοδοσίου, μακαριστού Γέροντος του Ιβηριτικού Ίερού Κελλίου Αγίας Άννης, Καρεών Αγίου Όρους.

Εις το Ιβηρίτικον Ιερόν Κελλίον της αγίας Άννης, πλησίον των Καρυών, ετελέσθη αρχιερατική θεία Λειτουργία και μνημόσυνον, υπό του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Λαμψάκου κ. Μακαρίου, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαρία τη λήξη γενομένου Γέροντος του Κελλίου, Ιεροδιακόνου Θεοδοσίου, του οποίου ήδη εγένετο και η ανακομιδή των λειψάνων, μετά παρέλευσιν πενταετίας όλης από της

κοιμήσεώς του, κατά τήν 12ην/25ην Αύγουστου 2012. Μεταξύ των παρισταμένων ευρίσκοντο ο άγιος Πρωτεπιστάτης, Προηγούμενος Γέρων Γερβάσιος Ιβηρίτης, αντιπρόσωποι των Ιερών Μονών και πολλοί συνασκητές και κελλιώτες από τα πλησιόχωρα μοναστικά σκηνώματα και καθιδρύματα αλλά και από ολόκληρον την Μοναστικήν Πολιτείαν του Άθωνος.

Ο Θεοφιλέστατος άγιος Λαμψάκου, παλαιός αγιορείτης, Κουτλουμουσιανός μοναχός και ο ίδιος, εμνήσθη ημερών αρχαίων· σε κλίμα κατανύξεως, συγκινήσεως και μοναστικής χαρμολύπης, ανεφέρθη στην προσωπικότητα και στις αρετές οι οποίες κοσμούσαν τον μακαριστόν Γέροντα Θεοδόσιον, τον οποίον εγνώριζε

προσωπικώς. Οι ευχές και οι προσευχές των παλαιών Γερόντων, όπως χαρακτηριστικά ετόνισε, στηρίζουν και καθοδηγούν τους νεωτέρους στον αγώνα τους στην μοναχική παλαίστρα και συνδέουν παρελθόν, παρόν και μέλλον, υπό την ανύστακτον φροντίδα καί κραταιάν σκέπην και προστασίαν της Θεοτόκου, της Εφόρου και Προστάτιδος του Ιερού τόπου του Άθωνος, και των εγκαταβιούντων σ' αυτόν.

Ο άγιος Πρωτεπιστάτης, Προηγούμενος Γέρων Γερβάσιος Ιβηρίτης, ομιλών περί της λειτουργικής ταύτης συνάξεως και προσευχής υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Γέροντος Θεοδοσίου, ανεφέρθη δι' ολίγων στα αγιορείτικα γνωρίσματα του χαρακτήρος του μεταστάντος, μεταξύ των οποίων ξεχώριζε η

αδιάκριτος υπακοή στους Γέροντές του και η ιώβειος υπομονή και καρτερία του στις δοκιμασίες και τους πειρασμούς της πνευματικής ζωής. Απευθυνόμενος στον Θεοφιλέστατον άγιον Λαμψάκου, εξέφρασε τη χαρά και την συγκίνησίν του, διότι ως παλαιός Αγιορείτης μοναχός και Επίσκοπος, παρέστη και ιερούργησε κατά την σημαντική στιγμή της ανακομιδής των οστών του Γέροντος Θεοδοσίου και των μνημοσύνων του, και τούτο ο Άγιος Πρωτεπιστάτης το απέδωσεν όχι σε τυχαίον γεγονός, αλλά στο θέλημα της Παναγίας, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε.

Ακολούθησε πλούσια φιλοξενία των παρισταμένων Αγιορειτών Πατέρων υπό του Γέροντος του Κελλίου, Ιερομονάχου Αντίπα, όπου άπαντες συνευφράνθησαν και εμακάρισαν την μνήμη του μακαριστού Γέροντος Θεοδοσίου.

